

МОТИВИ към присъда № 26 от 29.11.2023 г. по НОХД № 256 по описа за 2023 г. на Районен съд – Раднево.

Районна прокуратура – Стара Загора, ТО Раднево е внесла обвинителен акт срещу подсъдимия Е.Г.Г. за това, че на 01.01.2023г. в гр. Раднево противозаконно присвоил чужда движима вещ, която владееел – мобилен телефонен апарат „Нокия С21” на стойност 191,33 лева, собственост на И.Р.С., като случаят е маловажен – престъпление по чл. [чл. 206, ал. 5](#) вр. [ал. 1 НК](#).

Съдебното следствие е протекло по реда на [глава 27 от НПК](#), съгласно [чл. 370 и сл. от НПК](#), в частност хипотезата на [чл. 371, т. 2 от НПК](#), доколкото подсъдимият е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и същият се е съгласил да не се събират доказателства за тези факти. Съдът с определение е обявил, че основание [чл. 372, ал. 4 от НПК](#) при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанията на подсъдимия без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

По делото не е предявен граждански иск.

В съдебно заседание представителят на прокуратурата поддържа повдигнатото обвинение, като намира, че в случая следва да бъде наложено най-лекото от трите алтернативно предвидени наказания, а именно глоба.

Защитникът адв. Н.С. изразява становище, че се солидализира с предложението на прокурора и предвид младата възраст и това, че подзащитният и е безработен моли да му бъде наложено наказание глоба в минимален размер.

В последната си дума подсъдимият изразява съжаление за стореното и готовност да се поправи, като моли за наказание глоба в минимален размер.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Подсъдимият Е.Г.Г., роден на ****г. в гр. Раднево, български гражданин, със средно образование, безработен, неженен, неосъждан, с постоянен адрес гр. Раднево, ул. ****, ЕГН *****.

На 06.12.2022г. майката на И.Р.С. закупила на лизинг от магазин на „А1 България“ ЕАД гр.Раднево мобилен телефонен апарат ****, който св.С. ползвал със своя сим карта с номер 0882000937.

На 01.01.2023г. св.С. бил отседнал в хотел „Накра“ гр.Раднево. Имал уговорка вечерта на посочената дата да се види със своя познат Е.Г.Г. в стаята му в хотела. Около 22.00 часа обв.Г. отишъл в стаята на С.. Влизайки, поискал телефонния апарат на С., като обяснил, че ще провери профила си във „Фейсбук“. В продължение на половин час Г. ползвал интернет чрез

телефона на С. без да провежда разговори по него. След това заявил, че си тръгва. С. поискал да му върне телефона, но Г. отказал да го направи. Заявил, че С. му дължи парична сума в размер на 50 лева и по тази причина ще задължи апарата му. Извадил от апарата сим картата на С. и му я върнал, след което си тръгнал, вземайки със себе си телефонния апарат. В периода между 01.01.2023г. до 23.02.2023г. обв.Г. провеждал разговори от телефонния апарат на С. посредством ползваната от него сим карта с номер ****. Впоследствие апаратът се счупил и обв.Г. го изхвърлил.

Видно от изготвената по делото съдебнооценителна експертиза, стойността на телефонния апарат е 191,33 лева.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена, както въз основа на самопризнанието, направено от подсъдимия по реда на [чл. 371, т. 2 от НПК](#), така и от подкрепящите го доказателства, събрани в хода на досъдебното производство и показанията на свидетелите И.Р.С., Д.А.М., Н.Х.Н. и К.Д.М. и писмените доказателства приложени към досъдебното производство.

Съдът оцени като изцяло достоверни показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели по делото, тъй като показанията им са последователни, вътрешно непротиворечиви, съответстващи едни на други и на останалите доказателства по делото, допълващи се взаимно и относими към предмета на делото.

В хода на досъдебното производство са представени заключение на съдебно-оценителна експертиза, което съдът намери за пълно, ясно и обосновано.

Съдът кредитира представените по делото писмени доказателства и доказателствено средство, като достоверни и допринасящи за разкриване на обективната истина по делото.

На основание [чл. 373, ал. 3 от НПК](#) съдът прецени събраните в хода на досъдебното производство доказателства, както и направеното самопризнание, като не констатира противоречия, несъответствия и непоследователност. Самопризнанието на подсъдимия Г. се подкрепя от гореизброените доказателства, с оглед на което съдът прие за безспорно установено извършването на инкриминираното деяние, както и авторството на привлеченото към наказателна отговорност лице.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка, съдът намери, че подсъдимият Е.Г.Г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по [чл. 206, ал. 5](#) вр. [ал. 1 НК](#).

От обективна страна на 01.01.2023г. в гр. Раднево Е.Г.Г. противозаконно е присвоил чужда движима вещ, която владеел – мобилен телефонен апарат „Нокия С21” на стойност 191,33 лева, собственост на

И.Р.С.. Тази вещ обвиняемия Г. е владеел на валидно правно основание – била му е предоставена от собственика св. И. С. за ползване – за проверка на профила си във „Фейсбук“. Когато подсъдимият Г. е взел телефона, като отказал да го върне на собственика му И. С. и си тръгнал, като по този начин той противозаконно се е разпоредил с вещта, без да има правно основание за това. По този начин е осъществил противозаконно присвояване на вещта, с което окончателно е лишил св. С. от възможността да упражнява правото си на собственост

От субективна страна подсъдимият Г. е осъществил състава на престъплението при форма на вината пряк умисъл – знаел е, че мобилният телефон не е негов и че владее същия на правно основание. Подс. Г. е знаел, че не разполага с правото да се разпорежда с вещта, но въпреки това го е направил, като съзнателно и целенасочено е взел телефона и го счупил, като е искал св. С. да загуби възможността да упражнява правото си на собственост. Т. е. подсъдимия Г. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е сигурното настъпване на конкретните общественотоопасни последици от деянието и е искал тяхното настъпване.

По тези съображения съдът счита, че подсъдимият е осъществил състава на престъплението по [чл. 206, ал. 5](#) вр. [ал. 1 НК](#).

По наказанието:

За престъплението по [чл. 206, ал. 5](#) вр. [ал. 1 от НК](#) законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода до една година или пробация, или глоба от сто до триста лева.

Съгласно [чл. 373, ал. 2 от НПК](#) в случаите на съкратено съдебно следствие на основание [чл. 372, ал. 4](#) вр. [чл. 371, т. 2 от НПК](#) съдът е задължен да определи наказанието при условията на [чл. 58а от НК](#).

В случая е неприложима разпоредбата на [чл. 55 НК](#), каквато възможност по принцип предвижда разпоредбата на [чл. 58, ал. 4 НК](#), тъй като в санкционната част е предвидена възможност за налагане на глоба в размер на 100 лева, като съдът не може да слезе под този минимум – по арг. от [чл. 47, ал. 1, изр. посл. НК](#).

При индивидуализацията на наказанието съдът отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства изразеното съжаление за стореното, младата възраст на обвиняемия, изразената готовност за поправяне, както и липсата на доходи.

Съдът не може да отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства ниската стойност на предмета на престъплението и чистото съдебно минало на дееца, доколкото тези обстоятелства характеризират деянието като маловажен случай и законодателят е отчел, че в тези случаи следва да се определи по - леко наказание, като е предвидил дори и три алтернативи.

Не са налице отегчаващи отговорността обстоятелства.

Съобразявайки целите в [чл. 36 от НК](#) и при наличието единствено на

смекчаващи отговорността обстоятелства, съдът по реда на [чл. 54 от НК](#) намери, че на подсъдимия следва да се определи наказание глоба.

Като отчете, че въпреки ниската стойност, телефонът е лична вещ, която е необходима ежедневно на всеки човек, а освен това загубата на такава вещ води неминуемо до неблагоприятни за всеки собственик последици – загуба на лична информация, контакти, снимки и т. н. намери, че глобата следва да бъде наложена в размер от 150 лв.

По разноските:

Предвид изхода на делото на основание [чл. 189, ал. 3 от НПК](#) съдът осъди подсъдимия Е.Г.Г. да заплати направените в хода на досъдебното производство разноски в размер на 81.90 лв. в полза на държавата по сметка на ОДМВР – Стара Загора.

Съдът осъди подсъдимия Е.Г.Г., със снета по-горе самоличност да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Раднево държавна такса в размер на 5лв. /пет лева/ за всеки служебно издаден изпълнителен лист.

Така мотивиран, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: